

comptes d'aquell *rêve héroïque et brutal* dels nostres conqueridors de l'or, tenien la visió simbòlica de les Hespèrides i l'enyorança dels colossos marmoris qui els atreien de lluny als ports originaris.

I permeteu-me, tot passant, que com a mallorquí, dediqui també un record a l'experta traductora, qui ha consagrat a la feina difícilíssima de transcriure al català la precisió de lèxic d'aquests sonets, aquella mateixa ploma on s'encomanaven les supremes elegàncies de Mistral, el patriarca de tots.

Una altra excel·lència recomana, a fi, Mlle. Bruguère a la vívida efusió dels meus afectes. Perquè ella és filla de França, i en la persona de França hi ha, en aquests moments, una comunal maternitat. ¿No us arriba, a través el Canigó immortal, una forta halenada d'heroisme? Coronada de llorers i de palmes, la gran figura es dreça bella com un d'aqueixs marbres femenils que ressurtien sota la pols d'Empúries. Així ella es dreçarà un dia sobre els campaments, càlzers on fermentà una sang de tragèdia i eucaristia, i els futurs poetes la reconeixeran sempre, com la figura de les antigues divinitats se revela per llurs desconegudes i inseparables taumatúrgies. I jo no sé veure avui una figura de francesa, sense que sota les seves faccions m'aparegui transfigurada la gran pàtria, en mística i espiritual personificació.

Per això, Senyors, quan alço la copa en homenatge a Mlle. Bruguère, no puc deixar de sentir que el vi se colora d'una fulgor on el raïm de les terres torturades representa alguna cosa més que la sang viva de la terra!

La vetlla va continuar amb la lectura catalana de qualques sonets de «Dans les ruines d'Ampurias» pel poeta Carner, assaborits una vegada més pels oients amb totes les seves belleses que feia ressaltar fortament la noble lectura d'En Carner. Seguidament madame de Tarde en va llegir uns quants en l'original francès, amb gust i justesa impecables.

Els poetes Carner i Alomar llegiren qualque bellíssima composició pròpia, molt aplaudida.

Finalitzà la vetllada amb l'execució de varies composicions de concert originals del mestre Bonaterra pulcrament interpretades pel trio que ell mateix dirigeix, qui ja abans havia acompanyat Mlle. Bruguère quan ella cantà dues composicions amb una finor i gust encantador.

Així fou closa aquella diada espiritualíssima de festa i d'homenatge, durant la qual tantes felicitacions va rebre la poetessa que hom homenajava, a les que hi afegim la nostra ben sincera i cordial.

den, riuen. Com menys semblin instruments de música els instruments de música empleats; com més semblin, a les orelles, monges que caminen, que resen, vent que xiula, cavalls que troten, gent que criden, que riuen; com més semblin el que no són; com més perfectament pot mentir la música, qualsevol art, tant més encurioseix, interessa, commou. Tant més és art.

Art no és mentida de perfecció, però — perfecció de mentida.

LLIBERTADÀ.

Divagacions

EL SOMRIURE

No hi ha res més formós que un somris. I si és d'una boca joguina, i sortit d'entre mig de dugues roses, fresques com la rosada matinal, i d'uns llavis petits i inquiet, no hi ha res més ideal.

Es la poesia al poder de la bellesa.

Es la musica en mans de fades.

La donzella que té la mirada flamejanta i el somris de fada, és la regina qui a son albir mou als qui són enamorats de la musica i de la poesia.

Sortós qui troba la vera poesia i la rimada musica en vas tan trencadís com és la donzella de cara rosada i de llavis petits i inquiet; qui així la troba, ha trobada la fortuna encarnada en un àngel.

Malhaurat és també qui, cercant musica i poesia, es deté el primer somris d'una fada malestruga.

El seu somriure t'ha lligat amb fortes cadenes; dius, tu, que és amor.

Esguarda el seu mirar. Es foc que surt d'una fornall que, aparentant encesa, és més freda que el marbre.

Mira lo que tu creus que és poesia i musica.

Es poesia que et captiva el cor amb dèria esbogerrada, i és musica que t'encisa tot xuclant-te la sang.

La teva fada de dolç somriure se t'és convertida en serpent.

IMAGINAIRE.

La tradició ha reviscut

La tradició en un poble és lo que li dona vida i el fa créixer; per això al morir una vella costum en sentim rancor, talment com si perdéssim una cosa nostra, per ésser engendrada pels nostres passats. Però el reviure d'una tradició ens omplena de joia; i ens sentim tots trasmutats per l'alegria que proporciona als vells, perquè gaudeixen de les costums de la seva infantesa, i als joves per veure realitat lo que tantes voltes els havia contat la gent vella.

I aquesta ha sigut la nostra alegria experimentada al saber reviscuda la tradicional festa de Sant Baldiri.

Si no fos que l'actual Capellà de l'Església de Sant Baldiri és un amic a qui molt apreiem, en faríem tot l'elogi que es mereix el resorgiment que ha donat a les típiques festes; però, com que l'elogi podria semblar interessat, en farem únicament la ressenya.

El dissabte, dia 18, i en mig de gran entusiasme, se plantà el «Maig de Sant Baldiri», ballant-se les sardanes, g'òria de l'Empordà.

Al diumenge, la Comunitat de la Parròquia anà a l'Església de Sant Baldiri,

cantant-hi completes, i seguidament l'orquestra cantà els goigs del gloriós Sant.

El dilluns s'organitzà la processó que anà a la Parròquia a cercar la Comunitat per a celebrar l'Ofici. Sortí, com antigament, la bandera de l'Església, portada pel pavorde més antic, el pendó, i Sant Baldiri en un formós tabernacle, essent portats els cordons per jovenets del carrer, i assistint-hi tot el pavorat. Els veïns del carrer Nou palesaren el seu entusiasme posant draperia als balcons al pas de la processó.

Fou celebrant de l'Ofici el Rnd. senyor Rector, qui sortí ja de la Parròquia amb la casulla posada.

El Dr. Comerma desgranà un bell sermó en nostra parla, que fou molt celebrat pel públic.

Nostra enhorabona al nostre amic i capellà Mn. Juli Fàbrega, per haver ressuscitat tan típica festa, com també al Pavorat per la seva entusiasta cooperació.

VIDA D'HEROI

Narcís Monturiol

Inventor de la navegació submarina

per

J. PUIG PUJADAS

Prefaci de N'Ignasi Iglesias

De venda en les principals llibreries

Preu 5 pessetes

NOTICIARI

Junt amb aquest número repartim la Fulla Artística corresponent al present mes de Maig.

El Festival Benèfic que l'Ateneu Empordanès organitza en el Parc Güell de Barcelona pel dia 2 de Juny a favor dels obrers de nostra indústria suro-tapera, revestirà tots els atractius d'una festa de la terra.

Són ja contractades les famoses cobles d'aquesta Comarca Els Montgrins de Torroella, Principal de la Bisbal i Principal de Perelada.

A l'ensens compta l'Ateneu amb la cooperació de l'Esbart Folk-lore de Catalunya i de l'Orfeó Barcelonès.

Desperta gran interès en la ciutat comtal l'esmentat Festival i és de esperar bons resultats del mateix.

El propi Ateneu prepara per al dia 8 de Juny a les 10 de la vetlla, la inauguració de la galeria d'empordanesos il·lustres i al propi temps es col·locarà en el saló d'actes de dita entitat la fotografia del gran Monturiol, instal·lant-se una petita exposició retrospectiva en la que hi figuraran valiosos records relacionats amb la invenció de l'Ictineo. El notable publicista senyor Puig Pujadas, de Figueres, donarà una conferència sobre l'obra d'En Monturiol.

En la darrera setmana la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut impositcions per Ptes. 1.051.779, ha pagat retorns d'estalvi, termes mensuals de pensió i capitals diferents reservats per Ptes. 779.114 i ha obert 671 llibretes noves, corresponent a la sucursal de Figueres:

Imposicions.	Ptes. 27.360'00
Retorns.	8.003'80
i 11 llibretes noves.	

Aquest vespre ha de tenir lloc el banquet que varis amics i admiradors seus dediquen a l'expert publicista figuerenc En Josep Puig Pujadas, amb motiu de la publicació del seu llibre «Vida d'heroi» que ja comentàvem en un dels nostres números anteriors.

Sembla que seran força nombrosos els assistents.

S'ha despertat força interès en la nostra ciutat per assistir al recital de violí que el vinent dimarts, dia 28, donarà en la «Sala Edison» de la nostra ciutat En Joan Manén, l'eminent artista català de fama mundial.

REGISTRE CIVIL

Del dia 18 al 24 de Maig 1918

Naixements

- Dia 19.—Josep M.^a Ivorra Loste.
» 20.—Joan Ugalde Fernandez.
» 20.—Dolors Galter Sala.
» 21.—Serafina Rosés Carreras.
» 21.—Joaquima Ramió Hors.
» 23.—Martí Garriga Badosa.
» 23.—Claudi Calmó Buxóns.

Matrimonis

- Dia 18.—Josep Claudi Lillo Bagué, amb Maria Teresa Soler Ortega, s.
» 18.—Jaume Mari Salabert, amb Dolors Pou Font, solters.
» 18.—Pere Serrats Pous, amb Teresa Torrent Mont, solters.
» 18.—Quirce Carbó Tomás, amb Teresa Alberni Reverter, solters.

Defuncions

- Dia 18.—Josep Dalmau Gas, 66 a., v.
» 20.—Salvador Cusi Guanter, 70 a., s.
» 20.—Maria Pagés Cruzat, 73 a., c.
» 22.—Jaume Serra Serrats, 41 a., c.
» 22.—Llúcia Dalmau Pages, 52 a., c.

Hi han diverses quantitats de 1.000 a 25.000 pessetes per disposar, que es prestarien en hipoteca i en bones condicions.

Dirigir-se a J. Ll. en la Redacció del periòdic.

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestiona i tramita els préstecs del

BANC HIPOTECARI

d'Espanya amortitzables i al 5% anyal.

Cervantes, 25 baixos, (abans S. Pau)

FIGUERES

PLANXADORA en fa falta una en la «Camiseria Coll», Plaça de la Constitució. Guanyarà 1'50 pessetes diàries.

COL·LEGI-ACADEMIA

“MONTURIOL”

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Tip. Josep Trayter, Cervantes, 13 - Figueres

LLUM i TENEBRES

ART

II

Un concertista toca el piano tan meravellosament que a voltes hom creuria oïr un conjunt de pianos; a voltes—un violí o altre instrument de corda; a voltes—un instrument de vent. Essent piano i un sol piano, com més sembla altre instrument, altra cosa, com més simula, com més menteix, tant més agrada, encisa, emocional. Tant més hi ha art.

Un monument, un palau, un moble, fets d'avui que semblin antics. Una cadira tota de fusta tan ben treballada i combinada que faci l'efecte, a la vista, d'una cadira tapiçada.

Un conjunt de veus, un conjunt de violins, jugats tan bé, que semblin una sola veu, un sol violí.

Un concert musical que faci oïr toc de campanes, murmur i caminar de monges que van a la capella i resen, xiular de vent, trotar de cavalls, gent que cri-